

Zes vliegen in één klap in de 'Houd-Rust-Kliniek'

Vrolijk blijspel in drie bedrijven

door

DINY JANSEN en JAN KERKHOF

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ZES VLIEGEN IN ÉÉN KLAP IN DE 'HOUD-RUST-KLINIEK'** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **DINY JANSEN en JAN KERKHOF** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de letter-grootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2005 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

VERA - verpleegster

VALERIE - verpleegster zus van Vera

WILMINE - werkster

PUCK - patiënte

POLLY - patiënte

DORINE - dokter

DECOR:

Ziekenkamer met twee bedden. In beide bedden, ligt bij opgaan van het doek, een patiënte.

Normale ziekenkamerinrichting, gordijnen om de bedden, nachtkastjes, eventueel een fruitschaal, een kastje waar verdere benodigdheden in kunnen liggen en wat verder van toepassing is.

In het stuk worden nogal wat attributen gebruikt. Als deze niet beschikbaar zijn kunnen de meeste wel zelf gemaakt worden omdat deze niet echt hoeven te functioneren.

EERSTE BEDRIJF

In deze kliniek gaat het er onofficieel aan toe. Personeel, dokter en patiënten gaan amicaal met elkaar om en noemen elkaar gewoon bij de voornaam. Als het doek open gaat zijn twee bedden met patiënten te zien.

VALERIE: *(schikt wat aan de bedden en ruimt wat op of zet een bloempje op z'n plaats)* Zo dames, jullie kunnen er weer voor even tegen. Als er wat is dan bel maar. Zuster Vera en ik staan altijd voor jullie klaar.

POLLY: *(Polly is tamelijk zwaarlijvig)* Fijn Valerie het is voor ons een hele geruststelling dat jullie zo goed voor ons zorgen.

VALERIE: We doen ons best om onze patiënten zo goed mogelijk te helpen en op hun gemak te stellen, ook al valt dat niet altijd mee.

PUCK: Nou meid, van ons zal je niet veel last hebben, tenminste als wij op tijd ons natje en ons droogje krijgen en zo vlug mogelijk worden geholpen zodat we zo snel mogelijk ons normale leven weer op kunnen pakken.

VALERIE: *(terwijl ze lachend af gaat)* Aan Vera en mij zal het niet liggen, tot straks.

POLLY: *(tegen Puck)* Waarvoor lig jij hier? Zo te zien mankeer jij niets?

PUCK: Ik heb de laatste tijd toch zo'n last van m'n eksterogen.

POLLY: *(heel verwonderd)* Zo erg dat je er voor naar een kliniek moet?

PUCK: Ja, het zijn dan ook geen gewone eksterogen. Ik heb ze volgens de dokter op een erg ongewone plaats.

POLLY: Hè, hè, wat geheimzinnig. Zeg gewoon waar het op staat; je kunt mij wel vertrouwen. Ik zal het heus aan niemand verder vertellen.

PUCK: Dat heb ik wel eens meer gehoord *(buigt zich naar Polly over en fluistert haar iets in het oor hierdoor verliest ze haar evenwicht en valt uit het bed en sleurt evt. het nachtkastje mee in haar val. Even later stormt Vera binnen)*

VERA: Wat is hier aan de hand?

POLLY: Puck is met haar geheimzinnige eksterogen uit bed gevallen...

PUCK: *(die weer overeind en in bed geklauterd is)* Ja, klets jij maar, ik heb het er gelukkig goed vanaf gebracht. Ik had al mijn benen wel kunnen breken.

VERA: *(zet eventueel het nachtkastje weer op z'n plaats, tegen Puck)* Heb jij je niet bezeerd, Puck?

PUCK: Alleen m'n grote teen doet erg pijn.

VERA: Dan laat me die teen maar eens bekijken.

PUCK: *(steekt alleen haar tenen onder de dekens uit)* Zo goed?

VERA: Niet zo preuts, Puck, houdt dat been eens wat hoger. Ik moet zowat op m'n knieën gaan liggen om erbij te kunnen. (*Puck steekt haar voet een paar centimeter verder onder de dekens uit*) Nou, nou, je bent er wel erg zuinig mee hoor, steek uit dat been zodat ik erbij kan (*trekt aan de voet van Puck die het uitschreeuwt*)

PUCK: Auw, auw, auw, mijn teen!!!

VERA: Nog kleinzerig ook. (*bekijkt en bevoelt dan de teen*) Het valt wel mee juffie; over een uurtje heb je er beslist geen last meer van. (*kijkt dan nog eens*) Hij wordt alleen een beetje blauw. (*van tevoren blauw maken. Strijkt over de voetzool*)

PUCK: Hi, hi,hi,je kietelt me. (*trekt haar been met een ruk terug. Polly schatert het uit van het lachen*)

VERA: Jij kunt ook niet veel hebben. Heeft je man nooit aan je been gezeten.

PUCK: Mijn man??? Ik heb geen man meer en ik hoef er ook geen meer geloof ik... aan mijn lijf geen Mayonaise. (*weer een schaterlach van Polly*)

VERA: Gelijk heb je. (*tegen Polly die alles met belangstelling heeft gevolgd*) Heb jij nog iets overgehouden aan de escapade van Puck?

POLLY: (*lachend*) Ja, buikpijn van het lachen.

VERA: Dat gaat ook wel over. (*tegen allebei*) Dames ik kom straks nog wel eens kijken hoe het met jullie gaat en en wat die teen betreft zal ik het bij je gegevens vermelden.

PUCK: De dokter blijft van mijn been af. Ik wil niet meer dat een man aan mijn been gaat friemelen.

VERA: Wees gerust het is een vrouwelijke dokter.

PUCK: Als die dan maar niet kietelt of friemelt aan m'n been want daar kan ik niet tegen. En wanneer word ik aan m'n eksterogen behandeld?

VERA: Tja, die eksterogen van jouw dat schijnt een tamelijk moeilijke zaak te zijn.

PUCK: Nou schrale troost zeg, wie weet hoe lang dat grapje gaat duren.

VERA: (*uitbundig*) Goedzo Puck, blijf het maar als een grapje zien en maak je er maar niet druk over. Tot straks. (*af*)

POLLY: Wat heb jij er op tegen dat er een man aan je benen zit. Ik geloof dat ik dat best weer eens zou willen.

PUCK: (*nijdig*) Nou, ik niet meer. Je weet maar nooit wat er van komt.

POLLY: Nee, maar het is wel spannend.

PUCK: Wat je spannend noemt.

POLLY: Waarom doe jij zo geheimzinnig over je ziekte, ook al heb ik nooit gehoord van eksterogen op 'n blinde darm.

PUCK: Ik loop niet graag te koop met m'n kwalen, zeker niet in mijn

geval.

POLLY: Nou ja, ik begrijp het ook wel. De blinde darm is ook wel een beetje geheimzinnig. Die schijnt uitgevonden te zijn door doktoren die in het duister tasten.

PUCK: Daar heb je het al. Straks gaat de dokter in het donker aan mijn blinde...eksterogen... Bah!!! Ik moet er niet aan denken.

POLLY: (*nadenkend*) Blindedarm eksterogen dat lijkt me toch wel een beetje raar. Ik heb daar nog nooit van gehoord.

PUCK: Eerlijk gezegd ik ook niet maar... zo heb ik het wel verstaan. Misschien heb ik het wel helemaal verkeerd begrepen.

POLLY: Maak je er maar niet druk over en kijk naar buiten, dan zie je dat de zon schijnt en wij liggen hier in dit kamertje over eksterogen te fantaseren en mogen alleen maar naar buiten kijken en naar het geleuter van de verpleegsters luisteren.

PUCK: Nou, ik vind zuster Vera best aardig en ze is af en toe erg grappig. Alleen toen ze zo hard aan m'n been trok vond ik haar niet zo leuk.

POLLY: Dat was wel je eigen schuld. Je gedroeg je met die teen van jouw als een bakvis die van niets weet. Ik vind Vera ook een aardige meid, en als wij niet te lastig zijn zal zij en Valerie het ons niet al te moeilijk maken zodat het hier best uit te houden moet zijn.

PUCK: Ik heb gehoord dat Vera en Valerie een erfenis hebben gekregen van een oom.

POLLY: Oh ja? Is die dood dan?

PUCK: Ja, dat lijkt me wel en hij had ook een testament opgemaakt.

POLLY: Oh ja, en wat staat daar dan in geschreven? Wat hebben ze zoal geërfd?

PUCK: Ik weet niet of het echt waar is maar, volgens ik gehoord heb, hebben ze een landhuis geërfd met alles erop en eraan en met een loeier van een tuin erbij en waarschijnlijk ook nog een hoop poen.

POLLY: Dan snap ik niet dat ze zich hier in kliniek gaan uitsloven, dat hebben ze dan toch helemaal niet nodig.

PUCK: Nee eigenlijk niet, maar ik heb me laten vertellen dat ze die erfenis moeten verdienen door allebei in de verpleging te gaan werken. Dat schijnt die oom als voorwaarde te hebben gesteld.

POLLY: Rare voorwaarde, maar...wacht eens, misschien kunnen wij daar wel een graantje van mee pikken (*denkt na*) ja, ja dat moet kunnen...

PUCK: Wat bedoel je? Mee pikken. We zijn geen kippen.

POLLY: Nee dat is zo, maar met die voorwaarde zal die oom best wel bepaalde bedoelingen hebben gehad en daar kom ik ook nog wel achter.

POLLY: Maar waarom eigenlijk?

PUCK: Omdat we alles maar van horen zeggen hebben en er eerst achter moeten zien te komen of het werkelijk zo is, van die erfenis en die voorwaarde, dat bedoel ik.

POLLY: Hoe wil je dat nu weer aan de steel steken.

PUCK: Heel simpel, we vragen het gewoon op de man, sorry op de vrouw af, bijvoorbeeld aan Valerie, die lijkt me niet zo snugger.

POLLY: Daar kun je je anders aardig in vergissen, we kennen die verpleegsters nog maar pas. Mijn moeder zei altijd: "In de omgang met mensen moet je nooit op de eerste indruk afgaan", en mijn moeder was een wijze vrouw. *(dokter Dorine komt binnen met zuster Vera)*

DORINE: Goedendag dames en hoe gaat het vandaag? *(Puck en Polly mompelen maar wat. Tegen zuster Vera terwijl ze bij het bed van Puck staat)* Laat me even de gegevens van deze patiënte zien. *(Vera geeft klapper)* Ach ja, eksterogen aan de blinde darm en een gekneusde grote teen. *(denkt na, herhaalt peinzend)* Eksterogen aan de blinde darm???

PUCK: *(valt de dokter in de rede)* Is het ernstig dokter?

DORINE: Waarschijnlijk nogal ja, het is een zelden voorkomende aandoening die nare gevolgen kan hebben en wat die teen betreft is er waarschijnlijk meer aan de hand dan een kneuzing, soms moeten in zo'n geval zelfs beide benen geamputeerd worden.

PUCK: Geamputeerd???. Is dat niet zoiets als... *(denkt na)* Wat is dat eigenlijk dokter?

DORINE: Ach gewoon alleen maar beide benen er af, meer niet, een fluitje van een cent.

PUCK: Allebei mijn benen er af omdat ik wat aan m'n grote teen heb? Dat is toch niet te geloven.

DORINE: Ja sorry hoor, alleen een teen amputeren is de moeite niet, met zo'n kleinigheidje kan ik me niet bezig houden en wat die blindedarmeksterogen betreft :dat kan in sommige gunstige gevallen met bestraling verholpen worden. *(tegen zuster Vera)* Leg straks even een verband om die grote teen van Puck en zet hier een papegaai neer *(draait zich om)* tot morgen. *(een papegaai is een stelling aan het hoofdeinde van en bed waaraan een patiënt zich op kan trekken. Dorine gaat naar Polly en zegt tegen Vera)* Neem even de weegschaal en controleer direct het gewicht van Polly. *(tegen Polly terwijl ze op de klapper kijkt)* Ik moet nog wat informatie inwinnen over jouw aandoening maar het zal wel een operatie worden ook, maar maak je niet bezorgd. Het komt wel goed. Morgen heb ik waarschijnlijk de uitslag, tot morgen. *(Dorine af. Vera heeft*

intussen de weegschaal klaargezet)

VERA: Kom even uit je bed Polly zodat ik je gewicht kan controleren.
(Polly klautert uit het bed en gaat op de weegschaal staan en kijkt geschrokken naar het resultaat)

POLLY: Verdorie tachtig kilo. Het heeft nog niets geholpen.

PUCK: *(lachend)* Tachtig kilo da's niet erg. Ik ken een vrouw die weegt honderdtwintig kg.

POLLY: Lach jij er maar mee maar ik zit ermee. *(kruipt weer in bed)*
Maar ja, bij jou al je benen eraf, dat is wel even iets anders.

PUCK: Ja, erg hé, en iedereen zegt dat ik zo'n mooie benen heb.

POLLY: Nou zo mooi zijn ze niet; erg magertjes, dat heb ik daarstraks wel gezien. De mijne zijn veel mooier en voller.

PUCK: Ja, die 80 kg komt ergens vandaan.

VERA: *(is bij het bed van Puck komen staan)* Ik zal zo meteen die teen van jouw heel netjes verbinden. Daardoor kan het afzetten van je been misschien wel voorkomen worden. *(Valerie op met verband)*
Gelukkig, Valerie, je komt als geroepen *(fluistert tegen haar maar wel zodanig dat de zaal het ook kan verstaan, gaan evt. een beetje aan de kant staan zodat de patiënten het niet kunnen horen)* Weet jij wat een papegaai is?

VALERIE: Ja hoor, dat is een tamelijk grote felgekleurde vogel met zo'n kromme snavel. *(geeft verband aan Vera)*

VERA: Dat weet ik ook maar de dokter zei dat we hier een papegaai moeten gebruiken voor *(wijst naar Puck)* Puck.

VALERIE: Nou dan haal je die toch een, hier een eindje verderop is een dierenwinkel.

VERA: Er zal wel niets anders opzitten maar ik vind het wel raar.

VALERIE: Wat kan het jou ook schelen Vera. *(Valerie af)*

VERA: *(neemt verband en zegt tegen Puck)* En nu verband om die teen. *(doet het hele verband om teen en voet van Puck, hier mag behoorlijk overdreven worden)*

PUCK: Zo, zo Vera je maakt er wel werk van.

VERA: Ja, Puck, als ik iets doe, doe ik het goed. *(Vera haalt uit een kast enkele kussens en legt die onder het been van Puck)*

PUCK: Moet ik zo met mijn been naar het plafond blijven wijzen?

VERA: Ja, Puck, dat moet, als je je teen wil laten genezen. Denk maar alle goeds komt van boven.

PUCK: Jij kan het mooi vertellen maar het zijn wel mijn benen die er misschien ook nog af moeten.

VERA: Ik heb echt met je te doen Puck, maar ik moet weer verder, sterkte allebei en tot straks, dag schatjes! *(af)*

POLLY: Schatjes? Het is lang geleden dat iemand me een schatje

genoemd heeft.

PUCK: Och, Vera is een vrolijke meid, maar wat ik vragen wou wat mankeer jij eigenlijk behalve dan dat je wat te zwaar schijnt?

POLLY: Iets aan m'n eierstokken, zei dokter Dorine.

PUCK: Nou, dan loop je grote kans dat ze met die operatie het hele kippenhok leeghalen.

POLLY: Is dat echt waar Nee toch zeker?... En zoals je weet heb ik wat overgewicht. Mijn vorige dokter had me 200 pillen per dag voorgeschreven om af te slanken.

PUCK: En moest je die allemaal tegelijk innemen?

POLLY: Nee!!! Door de kamer gooien en ze dan weer allemaal één voor één oprapen.

PUCK: En hielp dat?

POLLY: Nee het hielp niks, de dokter zei toen: "Dan zal ik je moeten opereren".

PUCK: En ben je geopereerd?

POLLY: Ben jij gek, ik zei tegen die dokter:" Ik laat me door jou niet opereren, nooit, ik ga nog liever dood".

PUCK: Wat vond de dokter daarvan?

POLLY: Hij zei:" Het één hoeft het ander niet uit te sluiten". Ik ben daar toen zo boos om geworden dat ik meteen weggelopen ben.

PUCK: Gelijk heb je. (*werkster Wilmine komt binnen met bezem, emmer en dweil*)

WILMINE: Dag dames, ik zal hier de kamer eens fijn met een natte mop komen schoonmaken.

PUCK: Natte mop, wat bedoel je?

WILMINE: (*houdt dweil omhoog*) Deze lekkere mop! En kunnen jullie het hier nogal uithouden?

PUCK: Het gaat, we moeten wel. (*nieuwsgierig*) Eh, is er nog nieuws in de grote boze wereld.

WILMINE: Nou eigenlijk weinig, hier in deze kliniek hoor je ook niet alles.

POLLY: Maar je maakt toch zeker wel eens leuke dingen mee hier?

WILMINE: (*Wilmine verteld geanimeerd met veel mimiek*) Oh, ja, dat zeker. Er zijn leuke patiënten bij maar ook erge etters. Daar kan je nooit iets goed bij doen. Die hebben steeds wat te mekkeren.

POLLY: Vertel eens iets leuks wat je hebt meegemaakt.

WILMINE: Nou even dan (*werkt gewoon door terwijl ze verteld*) ik was net bij een paar mannen de kamer aan het moppen, was de ene man tegen de ander over zijn vrouw aan het klagen.

PUCK: (*fluistert tegen Polly*) Dat kan interessant worden.

WILMINE: Die man vertelde dat zijn vrouw iedere dag 3 keer het bad

vol liet lopen en er dan in ging zitten, (*lachend*) moet je voorstellen drie keer in bad op een dag. Vraagt de ander:” Moest zij zo vaak in bad dan”?

“Nee”, zei de man “ ze had pillen van de dokter gekregen en die moest ze drie keer per dag in warm water innemen”. (*Puck en Polly schateren het uit*)

PUCK: Wat een druif.

WILMINE: En terwijl ik nog bezig was vraagt een van die mannen: ”Wat voor spul gebruik jij eigenlijk Wilmine? Het stinkt hier dat het niet mooi meer is”. “Nou” zeg ik “ gewoon schoonmaakmiddel” Zegt hij “volgens mij wordt daar de lucht behoorlijk mee verpest”. Die andere man weer: “Och luchtverontreiniging geeft niks hoor, zolang je maar geen adem haalt”.

PUCK: En gebruik je datzelfde spul hier ook?

WILMINE: Ja. Dacht jij dat ik voor elke kamer een ander schoonmaakmiddel gebruik, ik heb zo al werk genoeg.

PUCK: Het zou toch kunnen, ik vind het overigens helemaal niet stinken. (*trekt haar neus op*) Nee, ruikt best fris. Moet jij alle kamers van heel deze kliniek schoonhouden?

WILMINE: Ik kijk wel uit, ik doe alleen deze afdeling.

PUCK: Ik zie dat je een trouwring draagt, je bent dus getrouwd?

WILMINE: Ja hoor ik ben getrouwd en mijn man is gelukkig... denk ik.

PUCK: Een lieve man zeker?

WILMINE: Ja hij is wel lief maar verschrikkelijk lui.

PUCK: Werkt hij niet dan?

WILMINE: Jawel...Op m'n zenuwen.

PUCK: (*heel benieuwd*) En in bed, ook niet hartstochtelijk meer?

WILMINE: Praat me er niet van. Het is bij ons al lang playbacken.

PUCK: Als ik dat zo allemaal hoor, ben ik blij dat ik niet meer getrouwd ben.

POLLY: Hè zeg, dat is ook toevallig. Ik heb ook geen man meer, maar eigenlijk ben ik nog wel getrouwd, (*peinzend*) althans dat vermoed ik.

WILMINE: Je hebt geen man meer? En eigenlijk toch nog getrouwd, vermoed je? Dat begrijp ik niet.

POLLY: Twee jaar geleden ging hij bij onze plaatselijke frietboer een frietje halen en hij is nooit meer terug gekomen.

WILMINE: Ook nooit iets meer van hem gehoord?

POLLY: Taal noch teken heb ik van hem vernomen. Geen boe of bah, om het zo maar eens te zeggen.

WILMINE: En wat denk je, zal hij nog terug komen?

POLLY: Ik denk elke dag dat hij plotseling weer bij mij op de stoep staat met z'n zakje friet.

WILMINE: Wat doe je dan, wat zeg je in zo'n situatie?

POLLY: Dan zeg ik gewoon dat hij voor mij ook wel een zakje friet mee had mogen brengen.

WILMINE: *(lachend)* Jij bent me er wel een zeg maar ik moet eens verder met m'n werk. Dan kunnen jullie nog lekker over je vroegere mannen doorzagen, tot volgende keer. *(gaat af)*

PUCK: Wat zou ze daar nu weer mee bedoelen, met dat doorzagen, ze zal toch niet bedoelen?... Ach wel nee...

POLLY: Misschien bedoelt ze dat wel, dat doorzagen van mannen. Af en toe kunnen die kerels heel lief zijn, en af en toe je het bloed onder de nagels vandaan halen. Dan zou je ze inderdaad door willen zagen.

PUCK: Dus jij hebt ook niet zo'n geweldige fijne ervaringen met mannen?

POLLY: Nee, ja soms wel. En toch...

PUCK: Wat en toch? Vertel op.

POLLY: Als je een man hebt zou je af en toe willen dat hij op de Moker hei zat en als je er geen hebt...

PUCK: Kan je er af en toe erg naar verlangen, bedoel je dat?

POLLY: Ja, daar komt het wel zo ongeveer op neer.

PUCK: Gek he, dat is ook mijn ervaring.

POLLY: Een tijdje, voordat mijn man zijn frietje ging halen en niet meer terug kwam, ben ik erg ziek geweest, het was echt kantje boord. Ik moest een behoorlijk zware kuur ondergaan. Als ik dat niet gedaan had, zei de chirurg, had ik het niet overleefd. Toen ik dus weer beter was zei ik tegen mijn man: "Als ik die kuur niet had ondergaan was jij nu weduwnaar geweest". Raad eens wat die etter zei.

PUCK: Geen idee.

POLLY: Hij zei: "Ik zou dan inderdaad weduwnaar zijn geweest, maar niet lang".

PUCK: Wat een antwoord zeg. Ja, daar zou ik ook boos om worden. Misschien is hij wel bij een andere vrouw gaan wonen.

POLLY: Als dat zo is neem ik hem, zo gauw ik hem zie, meteen z'n zakje friet af.

PUCK: Goed zo Polly, maak er maar een lolletje van en relativeer maar, dat lucht op.

VALERIE: *(op met een bepaalt drankje)* Ik heb hier je dagelijkse medicijn. *(geeft een bekertje of i.d aan Polly)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto